

P O E T Æ

RUSTICANTIS

L I T E R A T U M

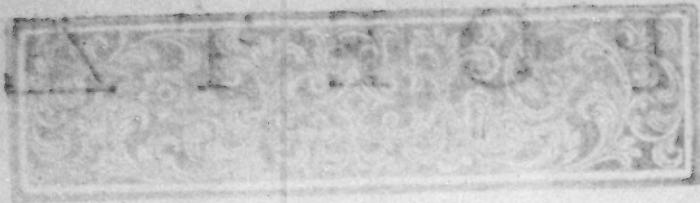
O T I U M.

Boureau Zelandæ
T (a.7.)

L O N D I N I :

Impensis BERNARDI LINTOT, Bibliopolæ
Londinensis. MDCCXIII.

1813
POETIC
KUNST
AUS
GERMANY

POETICUM VATICINUM.

T non decipior ! carmina posteri
Laudabunt memores, carmina Bos-
porus,
Et tristis repetent culmina Caucasi.
Ibo, nec stolidâ ludor imagine ;
Ibo per populos, & mihi Delphicis
Frontem Calliope frondibus ambiet.
Dicar, quâ Lodoix noscitur inclytus,
Nec mors atra faces injiciet mihi.
Quin dum regna fero subruet impetu
Naturæ genitor, vanaque principum
Alato fugiet gloria turbine,
Pars nostri melior vivet, & aspera
Ridebit Stygii murmura littoris.
Hæc te fama manet qui leve tinnulo
Pulsas ingenuus peccine barbiton.

Sed quis lœta furor pectora concutit ?
In Pindum rapior, Pegasus alite
Dorso me liquidum ferre per æthera
Gestit, non humili leticiâ tumens.
Ut Cyrrha procul subsiliunt vada !

Ut me Virgilius stringit amicior!
 Ut collo tereti Flaccus in oscula
 Tendit prona levis! plaudite, plaudite,
 Nil sacro enituit vate beatius.

JOANNI FABELLO, Poëtæ elegantissimo

S. P. D. A. F. L.

CUM phaleucorum meorum legeres libellum, mi-
 Fabelle, tibi non ingratum fore animadverti, si
 paucula de ejusmodi carminibus præfarer. Quod qui-
 dem eò lubentius feci, quòd tuæ inserviendo volunt-
 tati, indoli inservirem meæ. Nihil enim operosius un-
 quam putavi, quàm de negare aliquid, præsentim a-
 mico justa & æqua postulanti. Accipe itaque quid-
 quid est muneris, quod non tam suà elegantia suó-
 que nitore, quàm mei in te amoris commendatione
 &, ut ita dicam, sigillo valet.

Datum Luteciaæ Panisiorum VII. Cal. Jul. an.
 MDCCIX.

Phaleuci, ut reliquorum ferè versuum, origo à
 Græcis repeti debet. Nec mirum: siquidem præclara
 omnia apud eos enata perhibentur. Quod vero ad il-
 lius institutionem pertinet; referunt antiqui codicili-
 li poëtam non ignobilem in eo carminis genere ad-
 eò excelluisse, ut suum ipsi nomen, quod erat φαλευ-
 κος, indiderit. Ab aliis etiam vocatur ἑνδεκασύλλα-
 θος; quæ vox denotat versum undecim constantem
 syllabis.

Argutum ingenium, lusus reciproci, teneræ dicaci-
 tates, & lepor haud omnibus notus, ad componen-
 dum Phaleucum requiruntur, unde poëtam qui hoc

versu delectatur, ingenio verè acuto & facetâ imarginandi vi debere esse puto. Facilitatem Catulli, Petronii festivitatem imitetur, qui nihil unquam nisi dictante unâ è Charitibus protulere.

Quâm suaviter Catullus mortuum suâ Lesbiâ pafserem deflet?

*Lugete O Veneres Cupidinésque,
Et quantum est hominum venustiorum,
Paffer mortuus est mea puelle, &c.*

Quâm vividè hendecasyllabos omnes invocat, illatam à puellâ ulturus injuriam?

*Adeste hendecasyllabi quot estis,
Omnes undique, quotquot estis, omnes, &c.*

Quid ad Petronii venustatem addi potest? nativâ pulchritudine carmen ejus efflorescit, nativisque luxuriantur ornamentis. Nec dubitant viri sanè ingeniosi illum reliquis Româ scriptoribus anteferre: utrum merito, judicent docti. In hoc tamen consentiunt omnes, quod nihil carmine illo, cui austerior virtus vix resisteret, blandius sit ac jucundius.

*Qualis nox fuit illa, Di deaque?
Quâm mollis thoros! basimus calentes,
Et transfudimus hinc & hinc labellis
Errantes animas, &c.*

Verum, ut aiunt, cum Petronium adimus, non sapientia sed voluptatis adimus magistrum. Mollis enim & affluens Neronianis deliciis aula poëtam minus castum facile patiebatur.

Licet ad informandum phaleucorum scriptorem Catulliana in primis valeat lectio: desideratur tamen natura teneritas quædam ac mollities quæ in hoc carminis genere multum potest. Sola enim & operis

suppeditat materiam, & opus ipsum appositiè ordinat, quæ duo maximè observanda sunt.

Utrumque ex poëtis intelligendum est, qui ut hexametro ad facta heroum celebranda, pentametro ad amores vel dulces vel amaros, sic phaleuco ad res ludicas & jocis aptas usi sunt. Venus itaque principem in hendecasyllabis locum obtinet: testis Catullus & quotquot Catullum imitati sunt. Friget enim poësis nisi amore condiatur; amor musis præcipuum addit decus.

Ad phaleucum pertinent etiam epistolæ, quales caæcena M. A. Flaminio dictabat, quæ nescio quid spirant molle, fluens, & delicatis auribus peramœnum. Sit hæc ipsius rusticantis epistola.

*Strozzam Flaminius suum salutat
Benaci liquidam sedens ad undam
Sub myro beneolente, dum superba
Terit limina principum misellius
Strozza, &c.*

Sed ne diutius in ipso limine moremur: alterum nobis est perpendendum accuratiùs, nempe sermo ille soli phaleuco peculiari, cuius partes musico velut in concentu aliæ aliis debent in numerum succedere. Hæc itaque harmonia ex blandioribus modulis verbulisque concinnioribus conflatur, quæ nec inani copiæ luxurientur, nec otiosum aliquid terris auribus offerant, necesse est. Tale mihi videtur illud de Vetturii morte carmen.

*Etrusca charites, eamena lbera,
Hermes Gallicus & Latina Siren, &c.*

haud minus feliciter lusit Sannazarius in tumulum Maximillæ.

*Hic hic siste precor gradum, viator,
Hoc sub marmore Maximilla clausa est,*

Qua-

*Quacum frigiduli jacent Amores,
Et Lusus, Veneresque, Gratiaque, &c.*

Sed illa verba, quæ auribus adeo suaviter lenocinantur, possunt aliquando reperi & eundem referre sonum tam in fine quam in carminis initio: quod quidem licet in aliis poëmatiis vitio, hic tamen laudis veritatur.

Nec timeat quisquam ne in quærendis elegantiis totus esse videatur. Hæc enim cura, modo sit nativa, phaleucos mirum in modum ornat & perficit. Quapropter nulli suadeo ut hos versus nisi dextro Apolline componat, aut in his componendis multum desudet. Sed potius cum vino incalescit, vini laudes, duce Anacreonte, celebret: cum blando Veneris ardet igne, canat Venerem, jocosaque, prout se dabit occasio, jocos è narrat historiolas, nunc stratus ad lene caput rivuli, nunc patulæ arboris sub tegmine resupinus.

Pauca ab arte mutuatur natura: quæ vero mutuentur, satis multi explicuere. Delectum itaque verborum omitto, dulcem epithetorum consortium, & alia quæ solius rationis auxilio & assidua poëtarum lectione cuique innotescunt. Ac præterea nobis, ut ait Buchananus,

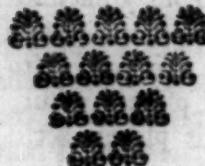
Turpe est grammaticis supponere colla capistris.

Ad unum tamen curiosius attendendum est, nempe ad nugatorias illas voces, quibus concessum videtur teneros animi sensus eleganter exponere. diminutiva intelligo, quorum copiam non remendam suppeditabit J. Cæsar Scaliger in libellis quos inscripsit, *Anacreontica*, & *Manes Catulliani*. nec si quis talia verba fortasse effingat, peccasse eum haud ita graviter crediderim, modo regulas servet, quæ à Latinæ lingua principibus solent præscribi.

Ista quidem sunt joci, fateor, sed his jocis deletantur camœnz. Nec enim semper amant numerosam verborum sonorè fluentium complexionem, illorum imperatorum exemplo, qui post decerptas lauros cavillari manusque triumphales ludis accommodare puerilibus non erubescabant. Unde effatum illud non indecorè à veteribus dictum putavi; major est in ludo bellè ficto quam in magnis præclarisque operibus saxe difficultas. Quapropter mollioribus his verbis argutæ sententiaz salesque urbani respondeant necesse est. Alioquin phaleucus esset pulchra capitum & bene compta species, sed quæ cerebro, ut ait fabula, careret.

Cæterum ut in hendecasyllabis suavitas & deletatio maximè requiritur, ita vitandum est diligenter quidquid ab eâ alienum est. Vitiosus fit phaleucus, si numeri sint asperiores, si verba hiantia sibi invicem occurrant, si pedes nullâ secum alligentur exfurâ. quod ultimum ut semper quæri non debet, ita nec negligi.

Ex his facile sanus quivis intelligit quam operosum sit non unum phaleucum scribere, sed librum phaleuconum, quod olim de epigrammate dixit *Martialis*.

PHALEUCORUM

LIBER PRIMUS.

Ad JOANNEM FABELLUM.

ON aurum tibi, nec, Fabelle, gemmas,

Non mitto calices, lapillulosve,
Et quidquid cupit estimatque vul-

gus.

Blando talia mitterem puello!

Blandæ talia mitterem puellæ!

At tibi lepidum novum libellum,

O mî candidior Fabelle, mitto :

O tuæ, ô columæ Fabelle Pindi,

Quem plus Aonides suo Catullo,

Quem plus Phœbus amat suo Marone.

Hunc inquam lepidum novum libellum,

Quæso, perlege molliore vultu;

Uni nam tibi si placere possit,

Uno plus poterit placere seculo.

Ad G E R R I U M.

Mellitissime Gratiarum ocelli,
Amemus precor, & precor bibamus:
Dum feralis abest procul senecta,
Dum licet teneris vacare ludis,
Amemus precor, & precor bibamus.
Nam quid nosse juvat, venuste Gerri,
Quidquid Socraticz sonant columnz,
Quidquid horridior sonat Cleanthes?
Ita, crede, precor, sophi requirant,
Quos ludit ratio, chimæra pascit.
Sed nos, chara nimis Deis corona,
Lenzi comites Cupidinisque,
Amemus precor, & precor bibamus.

In VOLUCREM.

Avis bellula, delicatulumque
Fundens ore melos, meam subivit
Nuper præcipiti domum volatu,
Dum Flacci legerem dicacitates,
Flacci nectare dulcioris omni.
Nempe vel volucres amant camœnas,
Nec dulcem nemorum comam virentum,
Nec curant sobolem domi reliqtam,
Ut vatum allequio queant potiri.
Et nos despicimus sacros poëtas!
Nos, qui tot studiis, labore tanto
Vanam querimus eruditionem.

Ad COTTAM.

O Cottam egregium atque delicatum!
 Non sapit tibi cultior Lycoris,
 Illa quæ saperet Jovi Lycoris:
 Sed sapit tibi fœdior Melissa,
 Quæ vix horridulo sapit popello.
O Cottam egregium atque delicatum!

Ad CORINNAM.

Cras coenare volo, Corinna, tecum,
 At laute nimis, & nimis superbè
 Non coenare volo, Corinna, tecum.
 Adsit præ reliquis tenella perdix.
 Ornet blandula turturilla mensam,
 Perfrictusque capo, columbulique,
 Quos cingat viridi fiser coronā.
 Adsit melliculis operta crustis
 Miscellanea blanda faccharorum,
 Et quidquid tenero sapit palato.
 Adsit dulce merum, tibi quotannis
 Quod Campania mollicella mittit:
 Adsit ille liquor, liquor jocosus,
 Quem si di semel & deæ bibissent,
 Semper di biberent deæque semper.
 At, quod te monitum velim, Corinna,
 Hinc absit tetrici procul Catones,
 Hinc absit tetricus procul Sophista
 Qui nos frigidulo mero madentes
 Premat Socratice loquacitatem.
 Hæc si blandiculis Corinna verbis
 Et vultu quoque coudias sereno,
 Non divum cupiam assidere mensis.

In E A N D E M.

Nunc si viveret aenior Catullus,
 Quin & tu quoque viveres Properti,
 Properti venerum tenelle doctor!
 Non tot Lesbia versibus petita,
 Non tot Cynthia laudibus decora
 Et tibi placuisset hercle & illi.
 Adeft candidior puella mecum,
 Quæ formâ petit igneoque vultu
 Omnes delicias Catullianas,
 Quæ gestu petit elegantiisque
 Omnes mollicias tuas Properti,
 Properti Venerum tenelle doctor.

D E L U S U S C U P I D O.

Ex Gallico Clementis Maroti.

Mollis ille puer tenellulusque,
 Immitis tamen & timendus hercle,
 Nuper deposito ambulabat arcu.
 Cum vidi teneram meam Lycorim,
 Quæ bellâ cute, candidoque vultu,
 Quæ blandis simulat deam labellis;
 Ut vidi, Venerem ratus videre,
 Sic, inquit, mea mens, mei lepores,
 Sic te, mater, amo atque amabo semper,
 Ut quidquam mage vix amare possim.
 Hic illa erubuit, simulque ridens,
 Quo ridere solet Cythera vultu,
 O mi pupule mollicelle, dixit,
 Emori cupio & petire tota.
 Ni cunctos tibi serviam per annos,

Sensit

Sensit improbus dolum Cupido,
 Et manu niveos secans amictus,
 Et manu roseos secans capillos,
 Festino petiit polum vola tu.
 At quid flere juvat, puelle, tantum?
 Quid flendo nitidi rubent ocelli?
 Quid flendo teretes genæ madescunt?
 Si te candidior puella fallit,
 Posset fallere vel deum parentem.

In V E T T U R I U M.

Nuper Vetturio meo parabam
 Dulces inferias, jocosa sacra,
 Quæ pater meruit dicacitatum,
 Quæ pater meruit facetiarum.
 Cum me talibus arguit Cythera,
 Mollis Vetturii patens Cythera:
 Dulces inferiae, jocosa sacra
 Extinctos, fateor, decent poëtas.
 At Phœbi æmulus, arbiterque Pindi
 Vivit Vetturius meus tuusque,
 Vivet Vetturius meus tuusque.

Ad A M I C O S.

Bibamus, socii, bibamus oro,
 Canamus simul, & simul jocemur,
 Sic vivit Bromius, Cythera vivit,
 Sic & di superi deæque vivunt:
 Vivamus quoque sic mei sodales.
 Vento nam fugit ocyor juventa,
 Vento nam subit ocyor senecta.
 Eigo ne, socii, moremur oro,

Nescit

Nescit lapsa semel dies redire.
 Frustra delicias breves queremur,
 Frustra molicias breves queremur,
 Nam, quidquid miseri queremur usque,
 Sensim nos vigilem trahet sub orcum
 Malis Jupiter imperans tenebris.
 Quoque vita minus fuit jocosa,
 Quoque vita minus fuit venusta,
 Tantò major erit, jubente fato,
 Quæ nos pœna manet, boni sodales.

In LYCORIM.

DA, puer, cytharam precor sonantem,
 Da puer cytharam: canamus oro
 Terna basia, basia illa terna,
 Illa basia quæ mihi Lycoris,
 Blandicella dedit mihi Lycoris.
 O jucundula pectoris voluptas!
 O mi suavia dulciora melle!
 O lingua humidulo petita morfu,
 Implexisque animæ labris vagantes!
 Non, si me superas vocare ad ædes
 Velit Jupiter usquequaque, non, si
 Æternam tribuat mihi juventam,
 Palladisque thorum venustorem,
 Non hoc te pretio, puella, linquam.

Ad ANDEM.

Monstra dulciculas mihi papillas,
 Monstra lacteolos sinus puella,
 Inter candidulas puella nymphas
 Candidissima: fare, quid moraris?
 Quid pectus strophio nitente velas?
 Audi me mea, me Lycoris audi,

Ter

Per deos rogo, me Lycoris audi.
 Quid fles? quid laçeras comam innocentem?
 Tuo Nymphula cede, cede amanti:
 Tende dulcia labra, tende ocellos,
 Nec blandam renue osculationem.
 Frustra conquereris, tibique frustra
 Insulsus pudor aut metus recurrit:
 Cede Nymphula, sic venusta quondam
 Cessit magnanimo Cythera Marti.

Ad COTTAM,
Legionis in Belgio ducem.

HUC ô dum ravidus cruenta Mavors
 Ponit fulmina bellicumque murmur,
 Huc ades celeri precor volatu,
 Ades blandule, blandicelle Cotta.
 Sat belli furiis datum, quiesce;
 Fumantemque sagax relinque laurum,
 Ut molli caput ambias olivā.
 Sat datum patriæ: tibi sodalis
 Quidquid jam superest tui, reserva.
 Postque bellisonos tubæ fragores,
 Postque fulmina saviora Martis
 Offer vota libens bona Cytheræ,
 Offer sacra libens bono Lyxo.

HILARIUS ad AMICOS.

Potemus teneri mei sodales,
 Potemus virreis merum culullis:
 Reclament tetrici licet Catones,
 Reclamentque lenes licet molesti,
 Potemus

Potemus tamen usque & usque & usque,
 Potemus vitreis merum culillis.
 O jucunde liquor, deum voluptas!
 O Lenae pater, comes jocorum,
 Huc ornate levi caput corollâ,
 Huc armate scypho manum potenti
 Adsis saxe precor, tuoque saxe
 Nostrum fac repeat calore pectus.
 Nam cum me Lachesis manet severa,
 Nec datur properam necem morari,
 Juvat purpureo madere vino.
 Eia pone manu, puer, nitenti
 Terna pocula, dein novena pone,
 Et dein pocula ter novena pone,
 Dein ponendo modum teneto nullum,
 Et bibendo modum tenebo nullum.
 Sic curæ fugiunt molestiæque,
 Sic magnis videor Midarum acervis
 Longe ditior Attalique censu,
 Magno scilicet ac Jovi cupito!

PUNCTUS ab APICULA CUPIDO,
Ex Graco Anacreontis.

Nuper blandiculæ puer Cytheræ
 Dum molli violas manu legebat,
 Teatam vidit apim, simulque lassus,
 Eheu mater, ait, tenella mater,
 Quam sanguis puerum dolor fatigat!
 Eheu, quis puerò feret levamen?
 Quis nunc doctior auferet dolorem,
 Illum quo crucior malum dolorem?
 O si jam liceat mihi perire!
 O si nunc peream, lubens peribo!
 Agnovit lacrymas Venus puelli,
 Et tergens lacrymas Venus puelli,

Rubris

Rubris oscula porrigit labellis,
 Genis oscula porrigit rubellis :
 Postque tam teneram osculationem
 Solatur nimios parens dolores.
 O mi pupule corculumque dulce,
 Jam luctus satis & satis querelæ.
 Tantum si volucris nocet pusilla,
 Quanto tela magis nocent cruenta
 Quibus, Nata, homines petis deosque !

DOLUS CUPIDINIS.

Nuper aureolo superbus arcu
 Nymphas vidit Amor venustiores,
 Faunos vidit Amor proterviores,
 Et quantum est nitidos deum per agros,
 Latrari simul & simul jocari.
 Formam protinus exuit priorem :
 Formam protinus induens puellæ,
 Pæta lumina blasulasque voces,
 Et gestum simulat gradumque mollem.
 Hinc turbam subit inficiam Cupido.
 Omnes candidulam putant puellam,
 Sibi nemo dolos videt parari.
 Atis ipse tamen memor malignæ,
 Hos molli petit excitatque risu :
 Illas improbulo joco laceffit,
 Nunc tractans teretes manu papillas,
 Nunc omni oscula melle dulciora
 Furans oscula tot procis perita,
 Furans oscula tot procis negata.
 Ut blando intepuit cohors calore :
 Pars cingit roseis caput corollis,
 Pars venustula cursitat per arva
 Mellitisque canit modis Lyæum
 Quem semper faciles joci sequuntur,

Quæna

Quem numquam faciles joci relinquunt.
 At puer Veneris, puer tenellus
 Depromit celerem manu sagittam,
 Collimansque oculo procaciōri,
 Mittamus faciles, ait, choreas.
 Sat dulci dedimus superque ludo.
 Nunc queis uritur ignibus Cythera,
 Nunc queis Jupiter ignibus calescit,
 Uri vos etiam decet, puellæ,
 Decet vos etiam calere, Fauni.
 Sic latuſ repetit polum Cupido.

Ad MONIALEM PEREGREGIAM.

QUÆ te religio coēgit, cheu,
 Inter clauſtra domosque nequiores
 Triſtein ducere, mi puella, vitam?
 Ergo te monachi bibaciores,
 Ergo te monachi falaciores
 Videbunt ſimul, & ſimul tenellis
 Dabunt oscula foediora labris!
 Ah! tibi male ſit, tibi mehercle,
 Vana religio, ſevera, nequam,
 Quæ ſic egregias nimis puellas
 Blandorum ē manibus rapis virorum:
 Quæ ſic eximias nimis puellas
 Inter cæca jubes manere clauſtra.

B A C C H I S T I M U L U S.

AD Scyphos, ſocii, ad Scyphos volemus,
 Insanire placet: dies locusque
 Nos ad ſtultitiam vocat decentem.
 Hinc procul steriles valete curæ!
 Hinc procul sterilis vale Minerva!

Meos

Meos nescio quid meat per artus.
 Jam mens insolito tumet furore,
 Jam mi savior incubat Lyæus.
 Sed furo licet, ô boni sodales,
 Et furo magis in dies & horas,
 Ad Scyphos tamen, ad Scyphos volemus,
 Ut queam simul in Scyphis perire.
 At quam suaviter in Scyphis peribo !

In AMORIS IMPERIUM.

SAT lusi teneram meam Lycorim,
 Illam tam teneram meam Lycorim
 Cujus in genulis papillulisque
 Lascivire solet procax Cupido.
 Sat lusi comulam ferosque ocellos,
 Qui metam miserè necant ocellos.
 Arma nunc, socii, canamus arma !
 Grandi per populos tubâ sonemus
 Matrem foedifragum atque savientem,
 Qui post fulmina savora belli,
 Amata gremium petit Cytheræ,
 Et fotus gremio bona Cytheræ
 Sumit millia multa basiorum,
 Postque millia multa basiorum,
 Libat gaudia puriora laetæ.
 Sed quo me levior trahis camœna !
 Parabam strepitus sonare Martis,
 At semper Venerem cano tenellam,
 Et semper Veneris cano puellum.

CUPIDO *ad TURBAM

Fugientium puellarum.

O Bellæ nimis, ô bona pueræ,
 Sed bellæ simul & bona pueræ
 Quas plus diligo quam meos ocellos,
 Cursum fistite! non locus timori
 Ullus hic latitat, locusve fraudi.
 Adsum maximus omnium deorum,
 Tanto maximus omnium deorum
 Quanto nobilis jocosiusque
 Impono populis jugum beatiss.
 Equestris fugitis? precor, venite,
 Quas paro insidias, placent pueris,
 Et quæ tela fero, placent pueris.
 Mecum deliciæ, joci, lepores:
 Mecum dulcis adest cohors amantum,
 Mollicella cohors, cohors tenella
 Quæ semper placito calescit igne.
 Ergo depositis venite curis:
 Huc ô frigidulas venite ad ulmos,
 Dum spirat Zephyri tepentis aura,
 Dum tellus viridem novat juuentam,
 Tellus gramine discoloro picta.
 Hic blandæ Veneri, meæ parenti,
 Mollem tollite pallidamque myrtum:
 Hic dulcissima sacra factitando
 Vos illi reliquum dicate in ævum.
 Sic vobis Venus aureos amores,
 Auream sobolem, aureos maritos,
 Sic vitam tribuat diu virentem.

Ad

* Carminis hujus argumentum ex lepidissimâ Gallicâ
 cuiusdam pictoris tabellâ desumptum est.

Ad CALLIOOPEN de MENALCA.

Musa dic mihi, dic mihi camœna,
Musa dic mihi quis tuum Menalcam
Nunc tegat locus? an jocosa vates
Scribit carmina, Tulliumque cautus
Nocturnâ terit & manu diurnâ?
An nostri meminit vetus sodalis?
Illum diligo diligamque semper,
Dum colet studia & viros peritos
Sanis auribus audiet loquentes:
Quem non conspicuum decora virtus
Ornat & bona cura litterarum,
Mihi non placet ille nec placebit.
Ergo musa tibi tuum Menalcam,
Serva musa mihi meum Menalcam.

PHALEUCORUM

LIBER SECUNDUS.

Ad Meam BIBLIOTHECAM.

Alvete aureoli precor libelli,
Meæ deliciæ, mei lepores :
Salvetote iterum precor libelli
Quos meis soleo anteferre ocellis.
Salve culte Maro, latina Siren,
Salve Flacce procax, Catulle,
Naſo,

Vos qui carmine delicatiōri
Lusistis Veneres Cupidineſque.
Salve Plaute dicax, dicax Terentī,
Et quantum est hominum politiorum
Quos fas est similes deis putare,
Majores etiam deis putare.

Nec vos ô reliqui mei poëtae,
Priscis variis additi pasſeſque :
Nec te transferim jocose Cotta,
A&ti blandule, blandiorque Bembe
Salve Flaminii decens camœna,
Hoschiique comes venuste Valli.
Salve Castalio, Ionine salve,

Amœnif-

Amoenisque jocans Rapine in hortis.
 Omnes denique vos quibus negatum est
 Includi rigido nimis phaleuco,
 Omnes denique quotquot estis omnes,
 Me servate diu beatioiem,
 Et curis vacuum molestuisque.
 Quod si tam lepidam locutionem
 Auditisque bonam precationem:
 Vobis polliceor, mei libelli,
 Musas per faciles Apollinemque,
 Jucundam mihi nec diem, nec horam,
 Partem nec medium quadrantis, immo
 Nec punctum fore quantulum licebit,
 Ni vobis fruar, O mei libelli.
 Tantum vos amo, vos amabo tantum!

Ad PHILOSOPHUM

Qui de vacuo multum differuerat.

DUM negas vacuum, jocose noster,
 Negas immerito, jocose noster:
 Namque te cerebrum satis refellit.

Ad FLAVIUM CAPITONEM.

TE ne per dubii maris pericla
 Errare aspiciam patique ventos
 Et discrimina savoria? te ne
 Stultus abripit error impotentem?
 Ut vivas bene, non tibi talenta,
 Non ferax America opum petenda est:
 Sufficit bona mens bonique mores,
 Et plenum niveo lepore pectus.
 Flavi respice quot peregrè cuntem
 Circumstant mala: quantus undiquaque

Interfit

Intersit timor & locus timendi.
 Quare si sapias, fuge astuosi.
 Cautes aequoris, & notum furentem
 Semper è placido intuere portu.
 Tibi quod satis est dedit fruendum
 Natura omnipotens. vale diuque
 Perque nestoreos beate soles,
 Fimo corpore, mente firmiori.

In S E N E M sui praconem.

CAlvus ille senex edentulusque,
 Nostrī quisquiliꝝ probrumque saclī:
 Ille ludiolus, procax agyta,
 Stultam qui phaleris moratur urbem,
 Bonum se putat & vocat poētam.
 Quin & gloriolā tumens inani
 Temnit Virgiliumque Pindarumque:
 Temnit dulciculi mei Catulli
 Merum delicium, metos lepores,
 Et qui dicitur elegantiarum
 Atticæque pater dicacitatis,
 Temnit Mæsonidem, senisque Teii
 Musas è trivio putat petitas.
 O te, blenne senex, nimis disertum,
 Sed te, blenne senex, brevi disertum!

Ad V A C E R R A M.

BEllum, quod fateor, Vacerra, librum
 Misisti tenero tuo sodali:
 Malum, quod fateor, Vacerra, librum
 Misisti tenero tuo sodali.
 Bellum, namque novâ nitet figurâ,
 Maoris pellibus, albicante fuco,

Tensis

Tersis litterulis, rubente chartâ.
 Malum, namque meras inanitates,
 Stulta carmina sycophantiasque
 Ille pessimus exhibet libellus,
 Ille pessimus omnium libellus,
 Qui vel paginulâ parum disertâ
 Lassaret Baviisque Mæviisque,
 Et si quid Baviisque Mæviisque
 Usquam est segne magis minusve doctum.

Ad CÆSAREM MELISSUM.

DUM te Parrisi tenent, Melisse,
 Cūris dulcibus occupatiorem:
 Me Rupella gravis tener, Melisse,
 Cūris tristibus occupatiorem.
 An numquam mihi libero licebit
 Totas ducere cantitando lucebit,
 Sub queru patulâ, vel ad sacratâ
 Caput fluminis, & manu tenellâ
 Narcissum legere ac rosas virentes?
 Fessum me popularis aura vexat.
 Cogor limina principum superba
 Manè ascendere, perpetique fastus
 Et vanas procerum locutiones.
 O rus atque animi medela nostri
 Dulcis villula quando te revisam?
 Quando tristitiis carens metuque
 Inter otia doctiora vivam,
 Et cum me superz pigebit aurz,
 Inter gaudia lata ioniniorum
 Cedam numine blandiente morti?

Ad EUNDEM.

TAndem sollicitos, amice, questus,
Tandem pone merum molestiasque.
Vivit perlepidus tuus sodalis
Quicum sape jocos bonus serebas,
Et nunc frigidulam sedens ad undam,
Nunc dulces nemoris secutus umbras
Blandi deliciis potitur agri.

Me Phœbus pater & novem sorores
Quæ Pindi gelidos colunt recessus,
Vitæ semiannimem mihique reddunt.
Jam dulcis recreat cibus misellum,
Jam premit madidos quies ocellos,
Quam nec rivos aquâ strepens loquaci,
Nec cantus cythara jocosioris
Languenti poterant mihi parare.
Jam sequi faciles juvat choreas,
Errantemque juvat sequi puellam.
Ergo tam nitidum diem colamus
Opimis dapibus meroque dulci:
Adsit latitiae dator Lyæus,
Adsit fausta Venus feratque secum
Risus, delicias, procacitates,
Et quidquid levium est ubique amorum.
Nam Phœbo & nitidis meis camoenis
Vitæ sollicitus memorque voti,
Laureâ ex trabe dedito facellum,
Fulgens scilicet ac polo invidendum!
Huc thus atque rosas feram nitente,
Stipatus pueris puellulisque
Quas Amor tenero perfurit igne:
Inprimis aderit decens Lycoris,

Non

Non dilecta minus mihi Lycotis
Quam Corinna suo fuit poëtz.

Has grates nitidis meis Camoenis
Singulos referam memor per annos.

CAVILLA in REGIUM

De Baptismo & Matrimonio Vettigal.

CUriosulus ille fabulator
Qui nos blandidico lepore mulcet,
Nuper præcipiti gradu subibat
Divæ splendida testa Genovefæ :
Cum ferox monachus togatæ cœpit,
Hirsuto monachus tumens Lutherò,
Quot sunt signa tuæ verenda Romæ.
Septem Roma vetus colebat, inquit:
At cum bina sibi arrogavit ille
Qui nunc Cloviadis regit nepotes,
Quinque Roma recens sibi reservat.

In P H I L O S O P H O S.

HUC vos, ô terrici voce Sophistæ,
Obsoleta cohors, cohors misella,
Vos, inquam, ô terrici voce Sophistæ,
Qui noctem territis diemque totam
Fingendo historias ineptiasque,
Volvendo veteres manu libellos,
Quæis somnum pariunt anus puellis.
Non sic, credite, comparatur illud
Quod tanto peritis labore verum.
Fictas mittite somniationes,
Eia nectaræ madere vino:

Exhaurite Scyphos, vorate totum,
 Totum, si liceat, vorate Bacchum.
 Sic, sic, credite, comparatur illud.
 Quod tanto petitis labore verum.

Ad AMICOS.

TErram perpetuo rotare motu
 Siquis perneget, ô boni sodales,
 Sumat millia multa poculorum:
 Postque millia multa poculorum,
 Terram perpetuo rotare motu,
 Seque cum volucti rotare terrâ
 Certus afferet, ô boni sodales.

Ad EOS DEM.

PUlcere convenit optimis poëtis
 Et noctu bibere & diu libenter.
 Nam vixit bene qui bonum Lyxum
 Inter pocula dulciora novit.
 At quanquam teneri mei Lyxi
 Saepè pocula dulciora laudo,
 Non cuiquam tamen hinc licet putare
 Malum me nimis & nimis bibacem:
 Ut ex versiculis minus pudicis
 Non cuiquam licet astimare vatem
 Turpi judicio minus pudicum.

Ad VACERRAM,
De Marino eleganti musico.

SI quod ridiculè, Vacerra, jactas,
 Ille nobilior Marinus Orpheo
 Quem vix Pegasidum cohors tenella

Et qui Pegasidum præit cohorti
 Vix æquare queat canendo Phœbus:
 Ille, inquam, citharæ Pater jocosæ
 Nugarumque pater jocosorum,
 Foret judicio tuo choraules,
 Eheu putidulus foret choraules
 Qui per balnea, porticus, theatra
 Plebis corroger adprobationem:
 Fores judicio meo, Vacerra,
 Auritissimus omnium Midarum
 Quot sunt quoque aliis erunt in annis.

Ad GERRIUM.

GErri blandule, quos mihi libellos
 Nuper adtulit Italis ab otis
 Riccius tuus & meus sodalis,
 Apto tempore perlubenter hausi.
 O Jucundula raritate dona!
 O siaves nimium, o boni libelli,
 In quibus veteris jocosa Romæ
 Adhuc spirat imago, imago blanda,
 Immortalem animam probans in ipsis!
 At quando mihi jam diu perenti
 Tuos Riccius adferet libellos,
 Riccius tuus & meus sodalis?
 Quæ te religio tenet misellum?
 Visne oblivia sempiterna condant
 Illos versiculos politiores
 Quos primis tener edidisti ab annis?
 Non hoc fama tibi venusta suader.
 Aude carmina clausa tot sigillis
 Luci immittere, nec severiores
 Censoris metue invidi querelas.
 Nam quis tam stolidus tibi videtur
 Tuos arguere ut queat labores?

*Ad TORELLUM SENATOREM
PARISIENSEM.*

O Furum pater eruditiorum,
Sed furum pater elegantiorum,
Cras petes lepidz domum Corinnz,
Fulgentem ædepol ac domum nitentem!
Huc tu cum advenies, tibi talenta,
Aureos tripodas, ebur recisum
Et quos India parturit lapillos,
Ostendit nimium potens Corinna.
Quæ tu cum aspicies, Jovem rogabis
Te totum ut faciat manum, Torelle.

Ad JOANNEM FABELLUM.

I Mmenses alii domos requirant
Aurumque & matis Indici lapillos:
Vefano niteant trophæa fætu,
Atque illi tituli superiores
Quos vix pagina continere possit.
Hoc unum à superis peto, Fabelle,
Ut cinctus viridi caput corollæ
Possim cum lepido meo Tibullo,
Possim cum tenero meo Catullo
Ferri per populos, novaque semper
(Mors quanquam invideat) vigore fami:
Dumque illos alacer leget Puerus,
Dumque illos alacris leget Pueria,
Legat nos etiam, simulque claret
Docta Pieridum adprobante turbæ,
Hic & dulcis erat bonusque vates.

IN REGIAS
S. PRINCIPI ASTURIARUM
Cunas à
NATALI STEPHANO SANADONE
Elucubratis.

Salvete aureoli mei poëta
 Versus eximii tenebellique:
 Salvetote iterumque testiumque
 Versus aureoli mei poëta.
 Blandum quid magis & magis polium
 Vidi: Castalia pater coronaz?
 Tersum quid magis & magis venustum
 Scripsere Aonidesque Gratiaeque?
 Non jam Virgilius, canora Sirea,
 Non jam Mazonides, medulla Phoebi,
 Certent, O Sanado jocose, tecum:
 Tibi nam, Sanado jocose, cedent.
 Eia perge pater dicacitatum,
 Perge Gallica regna seculumque
 Ditare eximis tuis libellis,
 Qui vivent mage quam polus solumque.
 At vives mage quam sui libelli:
 Ergo tu mage quam polus solumque
 Vives, o Sanado perite, vives.

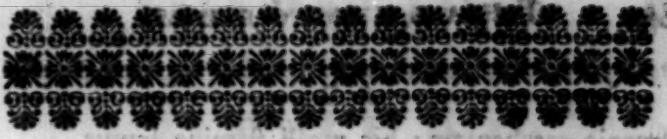
AD

N. S. SANADONEM,

Cum autor Rupefortii degeret.

Si te rustica nec lepore blando
SNec dulci Veneris nitens amicu,
 Musa invisere gestiat peritum,
 Tu qui flosculus es decusque vatum
 Quos nunc Gallia mollicella nutrit,
 Hanc ne temne, precor : precor, severi
 Vultus exue judicio protervos.
 Non sum qualis eram tuus poëta,
 Forsan candidulus politulusque,
 Dulcem qui poteram invocare Phœbum,
 Dulces qui poteram fovere Musas.
 At nunc barbaricis gementi in ois
 Non bellz Veneres Cupidinesque,
 Non cohors teneta elegantiarum
 Occursat mihi: nullus hic poëta
 Et Phœbum colit & sacras Camcas,
 Sic olim meus ac tuus gemebat
 Naso, cum peteret Getas feroce.
 Ergo candidulam tuum sodalem
 Jucundâ refice adlocutione,
 Tu qui flosculus es decusque vatum
 Quos nunc Gallia mollicella nutrit.

SYLVA.

SYLVARUM LIBER UNICUS.

DAPHNIS.

ECLOGA.

Ad THOMAM LAGNIUM

Nobilem Philosophum.

Plinferi colles muscosaque fontibus antra
Dicte quis Daphnium locus obregat! hunc ego
demens

Per sata per dumos perque horrida sentibus arva
Dum quero, mihi non placidam dat cura quietem.
Quid facio miser heu? quid questibus astra fatigo?
Non me Daphnis amat, nec nostros audit amores.
O dilecte puer, quid amoeni gaudia ruris,
Quid cantus volucrum dulcesque in gramine somnos
Despicis, atque urbem curas urbisque tumultum?
At tu, si liceat, misero succurre sodali,
Tu quem præ reliquis meritum colis optima Pallas,
Lagni, noster amor; seu te natura monatur
Dulcibus intentum chartis, atque sequenti
Grandia pandentem sophiz præcepta latentis,
Seu calamo reseras defensor candidus atque
Errores populorum & nostra incommoda mentis:

Forte per excelsas annosa cacumina querens
Cum sociis ibam canibusque: agitata faventum
Vocibus & grato resonabat sylva tumultu,
Dum cervi damaque leves hinc inde citato
Æquora transmittunt cursu, camposque relinquunt.

Postquam altas ventum in valles, sub tegmine Daph-
nim

Invenio recubantem: hic molli flamine laurus
Crispabat frondes, ventoque excita tumebat.
Ut vidi! ut stupui! quid non mens audet amantum?
Ausus ego tereti circumdare brachia collo,
Ausus & impressis conjungere basia labris,
Basia quæ florum superant mellisque saporem.
Sed quid tentabam! fugit hei, fugit alma voluptas
Ocyus & vento & celeri maris ocyus unda.
Namque ubi conspexit me Daphnis, languida somno
Lumina detergens manibus, velut acta sagitta,
Proripuit sese & cursu nemora alta petivit.
Quid facerem? nec me superi nec me astra juvabant.
Crudeles superos crudeliaque astra vocavi
Incusans hominum sortem immeritosque labores.
Anxius ex illo me tempore maior acerbat,
Ingentisque premunt curse, deformia pallor
Membra tener, maciesque genas consumit & ora.
Non magis aut queritur mater quæ plorat ademptam
Progeniem, quam mors primo sub flore juventa
Criminis expertem rapuit Musasque colentem:
Aut quicumque videt turbantibus aëra ventis
Avelli sata lata procul pecudumque labores.
O crudelis amor, nostra miserere querelæ!
Quisquis amat, faveant modo numina, debet amari.
Aut amor ardentes sensim mutatur in iras.
Nil jam dulce mihi est, non me per inhospita saxa
Spumantes venari apros juvat: ite capellæ,
Ite domum, solâ demens sub rupe manebo,
Nollaque percipiam felicis gaudia vita.

HEDERA

HEDERA.

METAMORPHOSIS.

AD SCIPIONEM SANTAU'RÆUM,

MUSA refer diros Hederae morientis amores,
Quo que modo Phœbū temuit dum cæca po-
tentem,

Arboris induerit mutato corpore formam.
Tu mihi, tu juvenis non inficiande parenti
Dexter ades, tenuemque precor ne despice ludum.
Forsan tempus erit cum ture extractus ab imo
Bella canam, meritumque tibi dictus honorē,
Grandia mansuris conscribam carmina fastis.

Dum viridi Phœbus pingues in littore tauros
Pascit, & extinti labefactus funere nati
Affiduas tenerā solatur arundine curas:
Ecce viderit nitidos turbā comirante per agros
Exultare Hederam, quā non solentior illa
Sive choros agitare juvet, seu dicere versus.
Tunc potuit, simul & metuī formosa videri.
Namque comam levibus dederat diffundere ventis,
Nuda genū pallamque auro succincta fluentem.
Ut stupet arcitenens, ut blando carpitur igni!
Ut notat eximios vultus formamque nitentem!
Longè illi Oebalides, longè Peneia Virgo.
Figitur una animis, animos Hedera excitat una.
Hanc colit, hanc sequitur, curis hanc omnibus ambit,
Ausus adhuc tacitum nulli committere vulnus.
Ait ubi crevit amor dulcisque insanja morbi,

Fit

Fit propior, Nymhamque petit, nunc mollia superplex
 Verba ciet, nunc mellitos dat pectore questus,
 Obsequiisque animum tentat superare dolosus.
 Sæpe illi violas & candida lilia mittit,
 Sæpe vocat visam, lacrymisque affatur obortis.
 Huc ades, inque sinus precor ô delabere nostros,
 Nympha, poli columen, nec dulcis amica subire
 Vincla thori pigeat, tædæsve agitare jugales :
 Accipe daque fidem. dixit, dextramque tetendit
 Promissi monimentum ingens & pignus amoris.
 Ipsa sed averso dejectit lumina vultu
 Blanditias frustrata Dei, mox alite cursu
 Emicat & volucri se proripit ocyor euro
 In nemoris cæci latebras, ubi pastor eodem
 Igne flagrat, paribusque sovet sua gaudia votis.

Altera fulgebat post sœvam luna repulsam,
 Nec Deus arcanum sentit mitescere virus,
 Indulgerque malo demens refugitque medelam.
 Tantum inter sylvas solisve errabat in agris
 Mæstior atque Hederam studio quærebat inani.
 Quis te, Diva, locus retinet ? quò Diva recedis ?
 Siste gradum, teque aspectu ne subtrahe nostro.
 Quem fugis, ignoras : quem temnis, amasse juvabit.
 Plura locuturum dolor occupat : una dolentem
 Excipit & vitreis Echo responsat ab antris,
 Garrula quæ miseris Echo solatur amantes.

Forte aderat lux festa, sacroque in littore pagus
 Blanda corymbiferi celebrabat numina Bacchi.
 Altior erigitur fertis fragrantibus ara,
 Cæde tepeſcit humus, paterisque undantia centum
 Vina fluunt, populo festos iterante tumultus.
 Haud mora visendi studio de montibus adsunt
 Excitæ Dryades, manibusque in mutua junctis
 Excent choreas & dulcia carmina jactant.

Ipse

Ipse etiam lauru frontem redimitus Apollo
 Adfuit, atque humeros citharâ præsignis eburnâ :
 Sive animum fastus seu spes malesana fovebat.
 Verum heu ! quot fortuna tibi struit aspera luctus?
 Namque fatigatum viridi dum gramine corpus
 Ponit, & insuetâ lætatur imagine rerum :
 Haud procul ambiguo Nympham sub lumine vidit,
 Ah ! notam nimium Nympham, cui Metis amanti
 Arctior hærebat niveisque jacebat iu ulnis,
 Pastores inter Metis pulcherrimus omnes,
 Quem Pani genuit furtim Neptunia Drymo.
 Vedit & oblitupuit, rabidasque exarsit in iras.
 Quippe hærent animo neglectæ injuria formæ
 Prælatumque decus turpisque offensa repulsa.
 His super accensus tentat punire merentem
 Incertusque timeret, pariterque excusat & odit :
 Dumque animo nunc hoc dubius nunc fluctuat illuc,
 Ecquid agam, dixit ? spretumne ulciscar amorem,
 Perfidiamne diu patiar ? quam tristia mentem
 Monstra premunt ? quantis agitantur pectora curis ?
 Heu feror ignarus rerum : nunc flamma recursat
 Acrior, emollitque animos, nunc suscitat iram
 Despiciendus honor, poenaque à crimine poscit.
 O crudelis honor, crudelis tu quoque flamma !
 Dixerat & limis dum singula lustrat ocellis,
 Nil lustrâsse tamen fingit, Nymphæque propinquat :
 Illa simul dubiâ venientem agnoscit in umbrâ,
 Mox trepidat, nigroque pavens sese occulit antro.
 Phœbus ad hæc : tune infandum prætexere credis
 Posse scelus, nostrasque diu ridere querelas ?
 Improba, sic nostrum sperâsti fallere numen
 (Proh pudor !) atque deo pecoris præferre magistrum ?
 Non impune tamen, te debita poena sequetur
 Ultoremque Deum noscet, si temnis amantem.
 Hæc precor, hoc nostros monimentum signet amores.

Audiit

Audiit orantem genitor, peimunque perosi
 Segnia pastoris terræ vestigia fixit :
 Tum vero in teretes abeunt exsanguia ramos
 Brachia, & hirsuti volvuntur fronde capilli,
 Vox superest, revocat latitatem voce pueram.
 Jamque vale, mea Diva vale, mea sola voluptas,
 Ah ! morior tuus, at prisci non immemor ignis
 Vive mihi : cortex verba interrupta reliquit,
 Nullaque manserunt veteris vestigia formæ.
 Hic extrema legens pastoris verba perempti
 Nympha stetit, retroque amen's sua lumen vertit,
 Lumen, quod poterat, madidis rotantia guttis.
 Utque loco sponsi procera agnoscitur arbos,
 Solvitur in gemitus vestemque abscissa decoram
 Flaventesque comas : facto moriamur eodem,
 Dixit, & irruptis jungat mors utraque nodis
 Corpora, quandoquidem junxit nos vita beatoe.
 Protinus accedit casus secura futuri,
 Exanimemque tenens blanda inter brachia Metim
 Lerhum orat, lethum superi tribuere volentes.
 Flexile stat corpus, nestantur membra corymbis,
 Pallentesque ferunt mutata monilia bacchæ.
 At quamvis rigido præcincta sit undique libro,
 Antiquos tamen heu moriens seminiscitur ignes,
 Ruptaque conjugia & coepios nequidquam hymen
 nzos.

Ergo sui semper dum vult comes esse mariti,
 Charaque tortilibus circumdat robora spiris,
 Extinguenda quidem ni charum astringat amantem :
 Ille etiam astrictæ succum vitamque ministrat,
 Ac veteres tali compensat munere flamas.
 Fortunata nimis vel in ipso funere Nympha !
 Hanc quoque Phœbus amat, nescisque ex arbore sertis,
 Te tua mors, inquit, virgo, mihi reddet amantem.
 Sed quoniam tenetos una traducere soles

Aspera

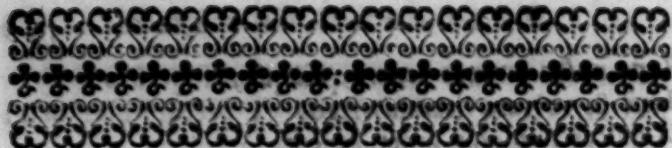
Aspera nos vetuit, saltēm post fata superstes
Mecum semper eris memorique ē pectore numquam
Ulla tuos poterunt oblivia tollere vultus.

Te lyra, te Musæ, te carmina nostra sonabunt,
Perpetuumque genes rediivivæ fronde nitorem.

Ex illo celebratus honor, latumque Camœnæ
Signavere diem, citharasque & splendida vatum
Tempora nexilibus memores cinxere corymbis.

M U F I N I S.

In cultissima Carmina

ANDREÆ FRANCISCI
LANDESII
PHALÆCIUM.

GAUDETE ò Charites, Cupidinesque:
Landesi aureolus libellus exit,
Quo nil teritus, elegantiusque,
Nil lascivius est, proterviusque.
Nam, seu vitigeno ebrius liquore
Cantat munera Liberi parentis,
Seu pulchræ teper osculis puellæ,
Seu ridere juvat severiores
Insanæ sapientiæ magistros,
Totus perfluit Attico lepore,
Totus molliculo calescit astu.
Ergo suscipite hunc novum libellum,
Atque arcete manus salariorum
Insulis adeò libris timendas,
Ne junctus Baviisque, Mæviisque
Unctas ingrediatur officinas.
Sed vixor tineaque, Zoilique
Orbem verbibus impletat tenellis,
Intret scrinia gentis eruditæ,
Regales penetret domos, & ipsum
Frangat deliciis gravem Catonem.

Hunc

Hunc noctu juvenes legant, diuque;
Hunc & volvere literata virgo,
Et dulces numeros amet tenere.
Non blandus comitem sibi Catullus,
Non illum tener abnuat Tibullus,
Quo non blandior est Catullus ipse,
Non est ipse magis tener Tibullus.
Tantum denique vivat ille, quantrum
Vivetis, Charites, Cupidinesque.

F R A N-

FRANCISCO CAPELLANO,

Viro pereleganti

S. P. D. A. F. L.

UT jusseras, mi Capellane, carmina in unum
collegi quæ quondam te suaviter instigante
scripseram. Vidisti quo amore ad poëticam
raperer, quacum voluptate legerem eximios ævi Au-
gustæ poëtas, quo contemptu aniles nostræ ætatis
fabellas exciperem. Ea semper fuit ingenioli nostri
indoles: quanquam per varia negotia & per varias
peregrinationes nobis non licuerit liberum animum
ad Musas referre. Quam vanæ, quam intricatae ho-
mines tenent occupationes! At nunc deorum immor-
talium favore cum otio non ignobili potiar, totum
me studiis quibus inest seavitas maxima, consecrabo.
Philosophia imprimis occurrit mihi investiganda: ea
sane quæ non versatur circa velitationes aut com-
menta minime salsa, sed illa cuius ope homines ab
omni superstitionum infaniam liberantur. Hæc spes a-
lumnum quondam tuum lactat, mi Capellane: uti-
nam & te lactaret! Vale & nos ama. Lutec. Paris.
iv. Non. April. MDCCXII.

E I D E M.

CUM apud homines nostros, vir amantissime,
frigeant omnia latini sermonis studia: nolui
Lutecia Parisiorum quæ à teneris unguiculis exara-
veram carmina, typis mandare. Opus enim nostrum
nec arideret his homunculis qui optimè de se sen-
tiunt, de veteribus pessimè; nec his pusionibus quos
bellè nōsti, & qui in pangendis aliquot versibus Gal-
licis

licis summum gloria apicem collocant. Rari quippe sunt quos titillat urbanitatis Romanæ lepos, cuius valde compos es, mi Capellane. Londini itaque ut in lucem edatur libellus hic noster, curabo diligenter, cum in hanc urbem pervenerim. Vilendæ enim Angliæ tener me cupiditas, quæ tibi non improbabitur. Felicem me, si Anglis acutâ nare pollentiibus possim placere! Vale. Lutce. Prid. Cai. Sept. MDCCXII.

IN-

I N D E X

Poëmatum quæ in hoc opere continentur.

Poëticum Vaticinum. Pag. 3

Phaleucorum Liber Primus.

<i>Ad Joannem Fabellum.</i>	<i>p. 9</i>
<i>Ad Gerrium.</i>	<i>p. 10</i>
<i>In Volucrem.</i>	<i>ibid.</i>
<i>Ad Cottam.</i>	<i>p. 11</i>
<i>Ad Corinnam.</i>	<i>ibid.</i>
<i>In eandem.</i>	<i>p. 12</i>
<i>Delusus Cupido.</i>	<i>ibid.</i>
<i>In Vetturium.</i>	<i>p. 13</i>
<i>Ad Amicos.</i>	<i>ibid.</i>
<i>In Lycorim.</i>	<i>p. 14</i>
<i>Ad eandem.</i>	<i>ibid.</i>
<i>Ad Cottam.</i>	<i>p. 15</i>
<i>Hilarius ad Amicos.</i>	<i>ibid.</i>
<i>Pundus ab apicula Cupido.</i>	<i>p. 16</i>
<i>Dolus Cupidinus.</i>	<i>p. 17</i>
<i>Ad Monialem peregregiam.</i>	<i>p. 18</i>
<i>Bacchi Stimulus.</i>	<i>ibid.</i>
<i>In amoris imperium.</i>	<i>p. 19</i>
<i>Cupido ad turbam fugientium puellarum.</i>	<i>p. 20</i>
<i>Ad Calliopem de Menalca.</i>	<i>p. 21</i>

Phal. Liber Secundus.

<i>Ad meam Bibliothecam.</i>	<i>p. 22</i>
<i>Ad Philosophum.</i>	<i>p. 23</i>
<i>Ad Flavium Capitonem.</i>	<i>ibid.</i>
<i>In Senem sui praconem.</i>	<i>p. 24</i>
<i>Ad Vacerram.</i>	<i>ibid.</i>
	<i>ad</i>

I N D E X.

<i>Ad Cesarem Melissum.</i>	Pag. 25
<i>Ad eundem.</i>	p. 26
<i>Cavilla in regium vettigal.</i>	p. 27
<i>In Philosophos.</i>	ibid.
<i>Ad Amicos.</i>	p. 28
<i>Ad eosdem.</i>	ibid.
<i>Ad Vacerram de Marino.</i>	ibid.
<i>Ad Gerrium.</i>	p. 29
<i>Ad Torellum.</i>	p. 30
<i>Ad Joannem Fabellum.</i>	ibid.
<i>Ad N. S. Sanadonem.</i>	p. 31
<i>Ad eundem.</i>	p. 32

Sylvarum Liber.

<i>Daphnis, Ecloga.</i>	p. 33
<i>Hedera, Metamorphosis.</i>	p. 35

F I N I S.

BOOKS Printed for Bernard Lintott.

YARHILL's Kitchen: or, the Dogs of Egypt.
An Heroic Poem. Price 1 s. 6 d.

A Scheme for Advancing and Improving the Ancient and Noble Revenue of Excise upon Beer, Ale, and other Branches, to the Great Advantage of Her Majesty, and the general Good of Her Subjects. Discovering also the Frauds, Neglects, and Abuses of the Brewers, Inn-keepers, Ale-Tappers, Gaugers, &c. which have Occasion'd the scandalous Sinking of that Revenue. To which are added, Two other Schemes, for the better Security of it for the future. By E. Dennesson. Gent. Price 1 s.

The Second Edition of the Successful Pyrate; A Play. Written by Mr. Johnson, as it is Acted at the Theatre-Royal in Drury-Lane. Price 1 s. 6 d.

Dryades; or, the Nymphs Prophecy, a Poem on the Peace. By Mr. Diaper. Price 1 s. 6 d.

An Essay on the great Affinity, and Mutual Agreement, of the two Professions of Divinity and Law, and on the Joint-Interests of Church and State. Price 6 d.

The second Edition of Hiero, or the Condition of a Tyrant. Translated from the Greek of Xenophon, with Observations. Price 6 d.

The Practical Believer: Or the Articles of the Apostles Creed, drawn out to form a New Christian's Heart and Practice. In two Parts. The Third Edition. By John Kettlewell, late Minister of Coles-Hill, in Warwickshire. Price 5 s.

A Practical Exposition of the Beatitudes, in the first Part of our Saviour's Sermon on the Mount. By James Gardiner, M. A. Sub-Dean of Lincoln. Price 3 s.

The Fifth Edition of the Gentleman instructed in the Conduct of a Virtuous and Happy Life; in Three Parts. Written for the Instruction of a Young Nobleman. To which is added, a Word to the Ladies, by way of Supplement to the first Part. Price 5 s.

The

1101010008
BOOKS Printed for B. Lintott.

The True Faith of a Christian, in a very short Abridgment of Bp. Pearson's Exposition of the Apostles Creed. By Charles Lamb, M. A. Minister of St. Catherine-Creed-Church, and Lecturer of All-Hallows-Barking. Price 2 s. 6 d.

To be published in a short time, a Compendious History of the Church, from the Beginning of the World to this present Time, Translated from the French of the Abbot Croisy, in four Volumes in Twelves. Price 14 s.

Miscellaneous Poems, and Translations, by Mr. Dryden, Mr. Prior, Mr. Smith of Christ-Church, Oxon, Mr. Pope, Mr. Fenton, Mr. Cromwell, Mr. Broome of St. John's Cambridge. Chaucer's Characters, or the Introduction to the Canterbury Tales. The Miller of Trompington, or the Reves Tale from Chaucer, both by Mr. Batterson; and the Rape of the Lock, and Hero-comical Poem, Written by Mr. Pope. Price 5 s.

Oxford and Cambridge Miscellany Poems, chiefly written by Mr. Fenton, Mr. Prior, Mr. Charles Hopkins, Mr. Philips, Mr. Gardiner, Sir John Denham, Lord Hallifax, Dr. Sprat, Dr. Talden, Dr. Waldern of All-Souls, Mr. Bishop, Mr. Jackson, Dr. Chetwood, Mr. Boyle, Col. Hunningham, Mr. Otway, Jo. Haynes, Mr. Milton, Mr. Trapp, Mr. Duke, Mr. Bate, Mr. Hall, Mr. Burnaby, and Mr. Warmstrey. Price 5 s.

The Works of Dr. King, in two Volumes 8vo. containing all his Miscellanies in Prose and Verse. His Art of Love in Imitation of *Ovid de Arte Amandi*. His Art of Cookery in Imitation of Horace's Art of Poetry. To which are added some Familiar Letters to Dr. Lister, and others, concerning the Soups and Sauces of the Ancients. Also his useful Transactions exceeding those of the Royal Society. Illustrated with Copper Plates. Price 12 s.

An Historical Account of the Heathen Gods and Heroes, necessary for the understanding of the Ancient Poets. Being an Improvement of whatever has been

BOOKS Printed for B. Lintott.

been hitherto written by the *Greek, Latin, French and English Authors* upon that Subject. By Dr. King. Written for the Use of *Westminster, and all other great Schools.* Price 2*s.*

Decerpta ex Ovidii Fastis, per Thoman Johnson, usui Scholæ Brentfordiensis & quarumvis aliarum. Price 1*s.*

The *Iliad of Homer* with large Notes, by Madam *Dacier*, in five Volumes: translated from the *Greek* by Mr. *Oldisworth*. The Notes translated from the *French* by Mr. *Ozell*, and Mr. *Broome*. Price 15*s.* Illustrated with 26 Copper Plates.

Dr. *Bentley's Horace* translated into *English*. Price 6*d.* each Part.

A new Translation of the Lives of Illustrious Men, done into *English* from the Original *Latin* of *Cornelius Nepos*. Price 2*s.*

A Voyage to the *South Sea* and round the World, perform'd by the Ships the *Duke* and *Duchess* from *Bristol*, in the Years 1708, 1709, 1710, and 1711. Containing a Journal of all memorable Transactions during the said Voyage; the Winds, Currents and Variation of the Compass; the taking the Towns of *Puna* and *Guayaquil*, and several Prizes, one of which a Rich *Acapulco* Ship. A Description of the *American Coasts* from *Tierra del Fuego* in the South, to *California* in the North (from the *Coasting Pilot*, a *Spanish Manuscript*.) An historical Account of all those Countries from the best Authors. With a new Map and Description of the mighty River of the *Amazons*. Wherein an Account is given of Mr. *Alexander Selkirk*, his manner of Living, and Taming some wild Beasts during the four Years and four Months he liv'd upon the uninhabited Island of *Juan Fernandes*; illustrated with Cuts and Maps. By Captain *Edward Cooke*, Commander of the *Duchess*. Price 6*s.*

An Essay on Publick Spirit: Being a Satyr in Prose upon the Manners and Luxury of the Times, the chief Source of our present Divisions, By Mr. *Denni*. Price 6*d.*

BCR